ANUL XI. No. 1183 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 24 Aprilie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Jeff Dickson prepară un nou dumping...

Incontestabil, Jeff Dickson este un mare negustor. Nu poate fi comparat cu nici unul din organizatorii din lume, deşi n'a câştigat încă... atâţia bani ca «Dicksonii» din America.

Promotorul parisian poate fi trecut în fruntea listei marilor organizatori pentu două motive:

1) E foarte inventiv.

2) A început fără capital, s'a menţinut cu ajutorul creditului şi astăzi conduce o societate în care este «fac totum» dar proprietarii sunt necunoscuţi.

Activitatea lui Dickson nu trebue apreciată însă numai prin prisma comercială. Nici nu e locul să facem această discuţie.

Organizatorul de frunte trebue judecat sub raportul sportiv. Aceasta ne interesează pe noi în primul rând.

In box, Franţa va trebui să-i rămână etern recunoscătoare.

Europa la fel. Raza acţiunei lui Jeff Dickson, n'a fost limitată la Franţa şi Paris.

El a lucrat la Berlin şi Milano, lucrează cu succes la Londra şi credem că dacă într'o bună zi ar fi invitat în România, n'ar refuza să vină.

Organizările sale în marile Capitale n'au avut un efect local. Au provocat o adevărată emulaţie europeană şi speranţele au bătut la uşa lui Dickson de unde au plecat de multe ori consacrate.

Franco-americanul-danez, nu s'a oprit la box. E un om le mare iniţiativă.

Hokeyul pe ghiaţă era complect necunoscut în Franţa. Astăzi e popular. Şi clasa europeană a acestui sport s'a îmbunătăţit, datorită reuniunilor interesante montate de Dickson, cu concursul celor mai bune formaţiuni americane.

Nu l-am vedea cu ochi răi pe promotorul parizian nici în football. Suntem siguri că ar pune pe picioare turnee cu cele mai bune echipe şi le-ar lansa de o manieră binefăcătoare pentru popularizarea acestui sport.

Dickson vrea însă să fie un original

E un comerciant romantic şi paradoxul i se potriveşte de minune.

In toate organizările tinde tot mai mult spre original.

Numai că inventivitatea — mai ales în sport — dă de multe ori gres.

In momentul de faţă Dickson lucrează serios la introducerea în Europa, a celui mai american dintre sporturi: base-ball-ul. Sportul de pură esenţă americană.

Violent şi plin de riscuri, cu aspecte teatrale datorită costumelor şi diferitelor atitudini — altfel nici n'ar merge în Statele Unite — basse ballul e «regele sporturilor» în ţara unchiului Sam.

Popular până la «nebunie colectivă», sportul acesta are vedete a căror salarii depăşesc pe ale marilor «staruri» de cinema.

Babe Ruth este un idol.

Toate acestea la un loc l'au impresionat pe Dickson. Nu câştigurile fabuloase ale organizatorilor de matchuri de basseball i-au deschis ochii asupra acestui sport.

Animaţia, interesul ce-l deslănţue în Statele Unite, dinamica acestui sport cu o viaţă amplă în plină scenă ca şi în culise, cu armata de «auxiliari» şi interminabile cancanuri, iată ce l-a câştigat pe Dickson.

Şi acum vrea să introducă acest sport în Europa. Dickson vrea să aducă două echipe cari să joace la Paris şi la Londra.

Cum are o practică îndelungată în exercitarea curiozităţii, speră să aducă la matchurile de base-ball, public suficient pentru acoperirea cheltuelilor.

Sportul acesta specific gustului american, nu va putea fi introdus în Europa.

E inconvenabil gustului nostru sportiv.

Sistemul acesta de a introduce sporturile americane în Europa nu va prinde.

A aduce în Europa două echipe de basse-ball bine plătite, nu înseamnă a populariza un sport.

De data aceasta, Dickson va da greş.

Săptămâna

Sportul românesc îşi trăeşte viaţa sa interioară, fără să se sinchisească de ceiace se petrece în jur. Nu-l impresionează coborâşul sportiv al dolarului, ucazurile umanitariste ale d-lui Hitler şi nici loviturile de umbrelă pe care i le-a aplicat d. profesor Iorga prin intermediul unei gazete recent apărută.

Işi vede pur şi simplu de nevoile lui, şi când poate, se distrează în cerc intim cu amuzante surprize duminicale.

Eri bunăoară, în cadrul acestor distracţii familiare am avut reîntoarcerea lui Spakow. In alte împrejurări revenirea în ţară a fostului pretendent la titlul european, ar fi fost un lucru atât de banal, încât n'ar fi meritat o menţionare specială. De data asta însă a fost curată surpriză pentru acei cari cunoşteau amănuntele picante ale pelerinajului său la Londra.

Cu Petersen însă — de dragul căruia a vegetat atâta vreme pe meleagurile Tamisei — tot se va întâlni. Aşa cel puţin a fost încredinţat de Dickson (reprezentantul său la Paris) care i-a îngăduit — până atunci — să petreacă sărbătorile pascale în mijlocul familiei...

Dacă surpriza reîntoarcerii atât de grăbite a lui Spakow n'a făcut prea multe victime, cea pe care a pregătit-o Unirea Tricolor atleţilor orădeni a avut un triplu efect: a urcat dintr'o dată acţiunile oborenilor la bursa românească, le-a scăzut pe cele orădene la bursa pariziană (vezi noul proect de turneu) şi a încurcat definitiv iţele în seria B a Diviziei Naţionale. După cum vedeţi, un amalgam pe care nu-l vor distila decât anume combinaţii chimice, la reuşita cărora operaţiile de laborator par să fi şi început.

Până una alta — ca prim rezultat concret — s'au volatilizat câteva din vagoanele trenului special care avea să ducă la Oradea pe spectatorii bucureşteni ai revanşei Venus — C. A. O.

Dacă în seria B., intrată în durerile facerii, avortul este inevitabil, în seria A., înfrângerea neaşteptată a C. F. R.-ului n'a făcut decât să grăbească naşterea Ripensiei în scutece de campion şi să demonstreze — dacă mai era nevoe — că titlurile de nobleţe nu se câştigă ci se moştenesc...

Surprizele footballiste de Duminică nu s'au repercutat şi în celelalte sporturi, a căror desfăşurare a fost absolut normală. Marşul şi-a avut câştigătorul cunoscut cu 10 zile înainte, rugby-ul la fel şi.. motociclismul nu mai puţin. Aici însă, fiind vorba de profesionişti, rezultatul cursei s'a cunoscut deabea când unul dintre protagonişti a renunţat la luptă şi bineînţeles la beneficiile ei materiale...

Ce n'ar fi dat însă unii spectatori să fi cunoscut evenimentul de cu seară...

L. ROŞIANU

Anglia conduce în matchul cu Spania cu 2-0

La Barcelona a început matchul Anglia—Spania, contând pentru zona europeană a Cupei Davis.

Din cauza unui deranjament telefonic n'am putut recepţiona decât rezultatul primei zile, care a adus Angliei conducerea cu 2—0.

In primul match, Perry (Anglia) a învins cu 7-5, 7-5, 6-2 pe Mayer, una din cele mai mari speranţe ale Spaniei, iar Austin, în cel de al doilea a dispus de Sindren — o altă speranţă spaniolă — cu 6-0, 6-3, 6-2

După aceste rezultate, victoria finală a Angliei nu mai poate fi pusă în discuţie, pentrucă după scorurile realizate în prima zi, nu încape îndoială că Perry va dispune de Sindren, iar Austin de Mayer.

Forma desăvârşită a Angliei va ţine încordată atenţia europeană asupra desfăşurării primei părţi a Cupei Davis şi va da serios de gândit Franţei, pentru Challenge Round

Olympiada din 1936 va fi organizată de Italia...

Un proect senzaţional al comitetului olympic internaţional. Germania amestecă politica în preparativele pentru Olympiadă

Intr'un reportaj anterior am examinat stadiul pregătirilor cari se fac pentru Olympiadă şi pe baza unor date oficiale am afirmat că perspectivele jocurilor din 1936, nu sunt din cele mai fericite. Şi am adăugat că buna organizare a Olympiadei este ameninţată.

Regimul politic al Germaniei nu cunoaşte domeniu imun pentru imixtiunile sale. In artă ca şi în literatură, în teatru ca şi în ştiinţă, pretutindeni politicianismul actualmente la modă în Germania îşi impune concepţiile şi mai ales practicele... Culmea e că nici sportul nu va scăpa de aceste imixtiuni.

Primele simptome s'au şi înregistrat.

Hitlerismul nu privează sportul de marile sale binefaceri. După ce au eliminat pe evrei din competiţiile oficiale, lipsind boxul de contribuţiile lui Seeling şi tennisul de ale lui Prenn, acum merg ceva mai departe şi se ocupă de «modificarea spiritului olympic».

GERMANII PUN CONDIŢIUNI PENTRU OLYMPIADA

S'a putut observa în ultimul timp că germanii se desinteresează complect de pregătirile olympice. Cauza nu trebue căutată în faptul că mai sunt 3 ani până în 1936. In alte ţări preparativele de genul acesta au început cu mult înainte de 3 ani.

Pentru moment în Germania au fost dizolvate toate forurile olympice.

Atât comitetul central german, cât şi toate comisiile technice olympice, au fost demise din cauza compunerii lor în contradicţie cu principiile călăuzitoare ale Germaniei de astăzi.

Până la refacerea acestor foruri pe baze noui, va mai trece multă vreme.

Astfel stând lucrurile stagnarea actuală în pregătiri va mai dăinui multă vreme.

Dar inventivitatea germană în ce priveşte Olympiada, nu se opreşte aci. *Germanii cer ca atât în compunerea echipelor, cât şi a oficialităţii olimpice să nu intre nici un evreu:* Deci, aplicarea şi în sport a faimoasei teorii pan ariane.

Declaraţia delegatului guvernului german pentru cultura poporului a provocat o legitimă stupoare. In toate colţurile lumei ea a fost comentată în termeni foarte aspri. Această nemaipomenită imixtiune politică în sport, a pus pe gânduri, pe toţi acei cari se interesează de viitorul Olympiadei.

COMITETUL OLYMPIC INTERNAŢIONAL DECIS SA REACŢIONEZE

Mai curând decât se credea, Comitetul Olympic Internaţional s'a sezisat de această atitudine. A fost penibil impresionat de ţinuta Germaniei şi a hotărât să reacţioneze. Ce e mai interesant este că forul olympic e hotărât să meargă foarte departe cu realizarea consecinţelor arianismului sportiv.

Comitetul a fost convocat şi s'a cerut tuturor membrilor să fie prezenţi la şedinţa care se va ţine la începutul lunei viitoare.

Există un curent foarte puternic pentru o reacţiune care să depăşească toate aşteptările.

Se va propune pur şi simplu retragerea delegaţiei de a organiza Olympiada dată Germaniei.

Comitetul Olympic e de părere că stagnarea pregătirilor, spiritul ce le va domina în cazul când vor fi reluate şi mai ales condiţiile panariane puse de Germania constitue un pericol pentru instituţia olympică.

ITALIA GAZDA «JOCURILOR» DIN 1936

Că situaţia e mai incordată decât se crede o dovedeşte şi faptul că s'au făcut tatonări pentru însărcinarea unei alte ţări cu organizarea Olympiadei.

Astfel e stabilit că Italia are cele mai mari şanse, în cazul când germanii se menţin în atitudinea lor potrivnică vederilor forului internaţional.

Olympiada din 1936 se va desfăşura deci — foarte probabil — la Roma.

O DECLARAŢIE CARACTERISTICA

Presa americană se ocupă foarte intens de chestiunea Olympiadei. Iată ce-a declarat ziarului «Iewish Times» din Baltimore, d. Avery Brundage, preşedintele Comitetului Olympic American:

«Cred că nu Germania trebue să găzduiască Olympiada din 1936, dacă vrem să respectăm legea fundamentală a Olympiadei privind egalitatea raselor».

Rep.

Spakow s'a reîntors aseară dela Londra

Aşteptând rapidul.— Un interview „expres".— Neliniştea d-lui Popescu. Un nou match la Londra

Cu Spakow nu eşti niciodată sigur. Când are şanse mai certe să câştige, pierde (matchul cu Hana). Când — după o performanţă proastă, pus în faţa unui om mai bun — merge la o înfrângere sigură, câştigă. (Griselle).

Şi când, angajat la Bucureşti, arestat prin contract şi programat la Arene, ai certitudinea că va boxa, afli în ultimul moment că a plecat.

De aceia, convocaţi aseară la gară de o telegramă a lui, am trăit până în ultimul moment emoţia unei noui surprize:

— Vine, sau nu?

Mai agitat decât toţi ceilalţi, d. Popescu despăturea din 3 în 3 minute telegrama şi o recitea, silabisind: «Viu Duminecă seara cu rapidul. Moţi».

— Dar o veni într'adevăr? se teme d. Ottulescu.

Sub primul felinar al peronului, pronosticurile se împart. Sunt acolo în aşteptarea rapidului: d. Popescu, d. Ottulescu, d. Coco Sufrin, d. Zahirnic, d. Wortmann, Marcu şi subsemnatul.

Ba nu. Mai este şi soţia lui Moţi. Este atât de neliniştită însă, şi de absentă, cu gândurile atât de fugite, încât pare mai mult în tren decât pe peron.

7 şi 50.

Peste cinci minute, rapidul va intra în gară.

D. Ottulescu filtrează emoţia lui Marcu într'o glumă, fredonând «**Nu mai plânge Baby!**». Toată lumea râde. Numai d. Popescu — încercat de calambururile lui Moţi — flutură din nou telegrama:

— O veni, sau n'o veni?

— Dacă nu vine astăzi, vine mâine sigur! precizează d. Sufrin.

Alternativa aceasta pare însă a nu căptuşi agreabil pretenţiile d-lui Popescu, care după ce şi-a şters ochelarii, se trezeşte cântând: «Heute Nacht oder nie!».

Desmeticit însă de râgâiala vocii şi crezând probabil că trilurile sale au torpilat râsul general, d. Popescu se scuză:

— Cred că am vocea în schimbare!.

7 şi 55.

Un răbufnit de locomotivă a inundat capătul peronului. Şi în acelaş moment, aliat cu vântul, un fluerat a speriat gara plesnind-o cu un ţipăt ascuţit.

M. SPAKOW

Rapidul.

In faţa vagoanelor, mâinile s'au întins ospitalier. Un vagon, două, trei. Vagonul poştei. Şi Moţi?

D. Popescu e down. In acelaş moment însă, depe o scară a ţâşnit Spakow. Roşu şi aproape dispărut în pantalonii Kniecker-Bokers, «latest english fashion».

Zâmbete, strângeri de mână şi sărutări.

UN INTERVIEW EXPRES

Aşteptat la eşire de un automobil care să-l ducă la Chitila, Spakow nu mi-a putut transmite decât câteva declaraţii rapide.

— Rămâi definitiv în ţară?

— Am la 18 Mai un nou match la Londra.

— Aşa dar?

— Dacă programul dela Bucureşti îmi permite, voiu pleca din nou!

— Un nou match cu O'Malley?

— Pe Malley l-am învins atât de net, încât nu cred că-mi va mai fi opus.

— Atât de slab e Malley? glumeşte cineva.

— Atât de slab, precizează Moţi, încât învinsul lui de două ori, George Coock a fost acceptat de federaţia engleză să boxeze pentru titlul englez greu.

— La ce greutate te-ai prezentat în matchul cu Malley?

— La 81 kgr.!

— Dar Malley?

— La 90.

— Formă bună?

— Din cauza furunculozii pe care am fost nevoit s'o operez de două ori, m'am prezentat aproape neantrenat. Mâna stângă am utilizat-o exclusiv ca decor.

— Eşti complet vindecat astăzi?

— Da! Subţioara însă, îmi mai e încă puţin umflată.

*

Imbrâncit aproape, Spakow s'a prăbuşit în maşină, escortat de Marcu şi de d. Sufrin. Pleca la Chitila.

In urma lui, plutonul de prieteni s'a înghesuit urmărind pe d. Popescu care continua să se bucure şi să se mire, nevenindu-i parcă să creadă:

— A venit!...

GEORGE FULGA

Incepând dela 1 Mai «Gazeta Sporturilor» îşi va relua apariţia de 3 ori pe săptămână: Luni. Miercuri şi Vineri.

Falimentul comercial şi susceptibilităţile feciorelnice ale colegiului de arbitri

Dacă n'am avut prea dese prilejuri să ne extaziem în faţa complexului de calităţi pe care trebue să-l reprezinte un arbitru, nu este mai puţin adevărat că nu ni s'a dat de prea multe ori ocazia să criticăm organizaţia oficială a escadronului de cavaleri cari conduc duminical ostilităţile footballiste pe tot cuprinsul ţării.

Nu e vorbă, nu prea am avut ce critica în această materie pentru simplul motiv că neghiobiile arbitrajului nu sunt epidemie colectivă. Fiecare arbitru are boala sa particulară: unul nu vede bine, altul nu cunoaşte regulamentul, altul părtineşte, iar marea majoritate nu cunoaşte legea avantajului. Aşa că ar fi fost o nedreptate să se sfredelească în bloc cu burghiul criticei usturătoare blândul şi nevionovatul corp al arbitrilor români.

Am considerat întotdeauna organizaţia oficială a arbitrilor drept o instituţie bine închegată, care nu are decât o singură menire: să distribue la cerere cavaleri suficienţi pentru desfăşurarea mai bună sau mai puţin bună a mişcării footballiste pe tot cuprinsul ţării. Un fel de oficiu care corespunde «Distribuţiei» în materie de petrol şi «Discomului» în materie de ţigări: Desinteresală bineînţeles, pentru că nu este pe acţiuni şi nu împarte dividende.

Ni s'a adus însă la cunoştinţă un fapt care ne determină să ne ocupăm mai deaproape şi de organizaţia centrală a arbitrilor din România, pentru motivul că, trecând peste atribuţiile de distribuitor duminical de fluere bipede, se erijează în interpretator de ultimă instanţă a... codului comercial.

Nu zâmbiţi. Acesta este adevărul adevărat şi pentru a demonstra veracitatea afirmaţiei noastre, vă vom istorisi faptul.

Un domn X, fost arbitru de football pe vremea atotputerniciei Aafarului de picantă memorie, a înaintat o cerere de înscriere colegiului de arbitri din Bucureşti.

Cererea i-a fost respinsă. Nimic anormal până aici pentrucă cererile, în logica lucrurilor, pot fi primite sau nu. Iată însă pentru ce a fost respinsă în cazul de faţă: d. X, fost pe vremuri mare comerciant în Bucureşti, este astăzi falit. Criza mondială l'a făcut să înceteze plăţile şi l'a determinat să abandoneze averea în mâinile creditorilor. Azi este un simplu particular. Un falit nefraudulos, care n'a înşelat pe nimeni. Un falit dintre aceia cu cari năpraznica depresiune economică a semănat tot globul terestru.

Comisia de arbitri, «Distribuţia fluerilor» a pus însă gard de fier în faţa casei:

— Nu primim oameni cari nu îndeplinesc prevederile articolului cutare din regulamentul cutare şi care *sună:* «nu pot fi admişi în colegiul de arbitri, persoanele a căror moralitate... etc. etc.».

Aşa dar, un om care a avut nefericirea să nu ştie cum să-şi plasceze banii în negoţ, n'are voe să se îmbrace Duminica în chiloţi şi să fluere după un balon de piele fugărit de o ceată de jucători? Este vre-o legătură între conjunctura economică, priceperea comercială şi fluerul de arbitru? Este! Aşa a stabilit forul suprem al arbitrilor din România.

Cu alte cuvinte, un arbitru poate fi prost, rău intenţionat şi nepregătit. Nu poate fi însă prost comerciant, pentru că nu-i dă voe regulamentul şi susceptibilităţile feciorelnice ale d-lor conducători.

Dacă acesta-i adevărul de ce nu cercetează soc. «Distribuţia duminicală a arbitrilor» dosarele tribunalului de comerţ. Cu puţină băgare de seamă ar putea descoperi şi alţi faliţi mai noi sau mai vechi printre arbitrii bucureşteni.

Nu de alta, dar prea arbitrează prost o bună parte din ei. Şi — conform ultimei jurisprudenţe oficiale — numai cine a fost prost comerciant nu poate ajunge bun arbitru.

Aşteptăm cu nerăbdare rezultatul acestei cercetări de purificare..

L. R.

Titlul naţional de categorie muscă

Astăzi la ora 12 s'au închis înscrierile pentru competiţia titlului naţional de categorie muscă.

S'au primit înscrierile boxeurilor Beghes şi Toma Aurel.

Călinescu cere revizuirea

Se ştie că după incidentele cari au avut loc la Barascheum, Dumitru Călinescu a fost suspendat pe 4 luni. Cum fostul campion a ispăşit o lună jumătate din pedeapsă el cere revizuirea şi reducerea restului de pedeapsă.

Cererea lui Călinescu este însoţită de un memoriu semnat de majoritatea grupărilor de box şi foarte mulţi pugilişti profesionişti.

In şedinţa de astăzi, F. R. B.-ul va discuta cererea lui Călinescu.

F. R. B.-UL S'A MUTAT

Respectând pe Sfântul Gheorghe
Sfântul cel mai venerat,
Cu căruţa primăriei
F. R. B.-ul s'a mutat.
Cică trage lângă gârlă
Făcând rău la bătături
Şi-au împachetat bagajul
Şi-un borcan de murături,
Palmaresurile toate,
Care-au fost şi o să vie,
Invitaţiile — oficiale
Şi, să aibe de chirie.
Deşi n'au luat încăpere
Ca Muzeul sau Fundaţia
Au plătit cu toţi boxeurii
Pe un secol cotizaţia.
«Dura lex, sed lex» se spune
Şi cum legea nouă cere
Ca să aibă toţi chiriaşii
Un contract de închiriere,
Ca să-l scoată convenabil
Şi în rate, cu parafă,
L-au trimis pe Gogu Wortman,
Fiindcă e dactilografă.
Cum aveau bagaje multe
Scripte n'au mai luat deloc
Iar deciziile toate
Le-au simplificat pe foc.
Muştele au fost strivite.
Ca obiecte fără preţ
Iar cocoşi (Gorun, Stamate)
Au fost puşi într'un coteţ.
Au telegrafiat la Londra
Ca să vie Moţi iute
Şi sub titlul onorific
La cărat să le ajute.
L-au chemat pe Pavelescu
(Ştie toată mahalaua
Că e om cu forţă mare)
Să transporte duşumeaua.
Şi pe Buzdugan Fănică.
L-au închis, căci liber poate
La camionul cu bagaje
Să le pună beţe 'n roate.
Dela cel din urmă membru
Până la cel mai perfect,
Cu o caldă efuziune
Au cărat câte-un obiect.
Au desinfectat localul
Unde au ţinut şedinţe
Şi au măturat pe-alocuri
Unde au mâncat seminţe.
Dar ajunşi la destinaţie,
Nici nu le venia să creadă,
Trebuiau ca să rămână
Cu bagajul tot în stradă,
Se 'nchiriase garçoniera
Unui voiajor cu luna,
Fiindcă domnul Antoniu
A pierdut pe drum arvuna.

A. NOL.